

kun fremhæve et enkelt Punkt, som jeg haaber, at det eventuelle Udvalg vil underkaste en nøie Overveelse, fordi det er særdeles vanskeligt at træffe hensigtsmæssige Lovregler i saa Henseende. De tydske Fiskere indgaa nemlig en Slags Proforkontrakter med danske Fiskere. For Dieblisset behøve de det maaske ikke engang; men naar denne Lov kommer ud, hvorefter de ikke ville kunne drive Fiskeri paa dansk Eøterritorium, ville de være tvungne til at indgaa Kontrakter, hvis de ville fortsætte som hidtil, og desværre kunne de overordentlig simpelt og let gjøre dette. For Dieblisset arrangere de sig saaledes med de danske Fiskere, at de levere dem Garnet. Den tydske Fisker optræder som Kapitalist, den danske som Arbejder, ikke som selvstændig Fisker. Den danske Fisker faar Garnene leverede og leverer saa den tydske Fisker Fiske for en isorveien nøagtig aftalt Pris. Den danske Fisker faar altsaa i Virkeligheden kun en Slags Dagløn, og det kan saaledes siges, at det er de tydske Fiskere, som i Virkeligheden drive Fiskeriet. Naar man dertil vil svare, at dette ikke kan forhindres ved en saadan Lov, fordi de dog ville kunne indgaa Interessentfaskontrakter med de danske Fiskere, ligesom det jo ogsaa blev fremhævet ved en enkelt Alilighed sidste Sommer, at de vare i Kompagni med de danske Fiskere, saa skal jeg dertil bemærke, at her vilde da foreligge et Proforkontrakt af en saadan Bestaafenhed, at man dog paa en eller anden Maade maa kunne afværge det, og hvis det ikke skulde kunne lykkes ad Lovgivningsveien at træffe klare Bestemmelser i saa Henseende, maa der ialtsald kunne træffes Forsigtighedsforanstaltninger, saaledes at Administrationen skulde gribe virksomt og hurtigt ind. Man vil maaske indvende, at danske Fiskere fra andre Egne i Landet bære sig ad paa samme Maade, og at være egne Fiskere, som komme andetstedsfra, ligeledes drive Røvfiskeri omkring i Landets Fjorde og Vig, uden at de forhindres heri ved Frygten for at ødelægge det Fiskeri, hvoraf de og deres Børn skulde ernære sig i Fremtiden. Dette er ganske vist saa, men det bestyrker mig blot i min Opfattelse af det Farlige i at tillade uhindret Brug af de ødelæggende Fiskeriretstaber. De tydske Fiskere ere iøvrigt fristede til en endnu mere hensynsløs Fiskemaade end de danske paa Grund af de lette Afsetningsforhold i Lydsland for al Slags Fisk. Saaledes faae man i Sommer, at de tydske Fiskere fishede en stor Mængde Staller, som ere Føde for Gjedden, og ødelægges drse Staller, som ellers ikke have stor Betydning, saa ødelægges tillige Gjeddefiskeriet. At de tydske Fiskere aldeles ingen Interesse have af, at de danske Fiskere miste deres Gjeddefiskeri, er jo indlysende. Jeg tror derfor, at det maa være et Moment, som veier til Fordel for dem, som mene, at en stor ubunden Fri-

hed i dette Forhold er temmelig farlig. Naar man ikke kan forhindre Røvfiskeri hverken fra være egne eller navnlig fra fremmede Fiskeres Side, som nu i stor Mængde søge hertil og netop gaa ud paa Røvdrist, uden ved at forbyde visse skadelige og ødelæggende Retstaber, saa tror jeg, at selv om det i andre Henseender kan være forbundet med Ulemper at give den Slags Forbud, saa maa dette Moment ialtsald veie meget betydeligt til Fordel for dem, der ville have Indstrækninger fastsatte. — Medens jeg har Ordet, maa jeg endnu tillade mig at berøre et Punkt, som rigtig nok ikke vedkommer dette Lovforslag, men dog staar i Forbindelse dermed. Da man enkelte Steder heri Landet arbejder i Retning af at ophjælpe Fiskeriet ved Anlæget af Baadehavne og Forsøg paa at forbedre Kommunikationsmidlerne, skal jeg samtibig med, at jeg ligesom ved en tidligere Leilighed takker den høitærede Indenrigsminister, fordi han virkelig har viist sig overordentlig imøbetommende i dette Forhold, tillade mig at fremhæve, at, hvis det ved Hjælp af den Interesse, der nu er for Baadehavne, skulde danne sig en almindelig Regel, vilde jeg finde det rigtigt at anbefale, at Staten istedetfor at forlange en Garanti af Kommunerne, som altid er uberegnelig og ubestemmelig, ibet de i mange Tilfælde kunne unddrage sig den Hjælp til Baadehavnes Anlæg, som de skulde yde, selv gav visse bestemte Tilbud til de Havne, som det i Fiskeriets Interesse fandtes rigtigt at anlægge, og saa forlangte, at vedkommende Kommune paa anden Maade viste sin Interesse og gav Garanti for, at Forholdene vare undersøgte, end netop ved at paatage sig Garanti i en ubestemmelig Fremtid. — Naar der er Spørgsmaal om at ophjælpe Fiskerierne ved Udvidelse af Kommunikationsmidlerne, skal jeg blot fremhæve vor sydlige Nabos Exempel. Der er der ført fuldstændigt Bevis for, at de hurtige Ktog fra de vigtigste Fiskepladser til Hovedforbrugsstederne i Lydsland, særlig til Berlin, have svaret Begning og givet Fiskerierne overordentligt Opsving. Derfor kommer Fiskerne nu i stor Mængde og forsøge Røvfiskeri i de danske Farvande. Jeg tror derfor ikke, at man, som man tidligere har gjort, behøver at tvivle om, at det vil være rigtigt at forsøge, om det kan hjælpe, at der kommer en saadan hurtig Forbindelse istand. Jeg skal ikke stille noget Krav til Statskassen om at anlægge paa det Uvisse kostbare Jernbaner; men der er et enkelt Punkt i Landet, hvor Jernbanen er saa nær ved en betydelig Fiskeplads, at denne aabenbart har en Fremtid for sig, og at der er Ulednring for Lovgivningsmagten til at overveie eller ialtsald, naar Spørgsmaalet foreligger, at stille sig velvillig til Krav i saa Henseende. Jeg skal nævne et Punkt, hvor det nemmest lader sig gjøre, nemlig Gilleleie, der ikke ligger en Mil fra den nuværende Ørbstov-